

Kadinsız Erkekler

TEKİRKANTİ

30.
Baskı
—

Dünya
Edebiyatı
Roman

Çeviren:
Ali Volkan
Erdemir

Haruki Murakami, 1949'da Kyoto'da doğdu. Vaseda Üniversitesi'nde klasik drama eğitimi aldı. 21. yüzyıl edebiyatının en önemli isimlerinden olan Murakami'nin kitapları pek çok ödül aldı, tüm dünyada ellinin üzerinde dile çevrildi. Haruki Murakami'nin *Yaban Koyununun İzinde*, *Zemberekkuşu'nun Güncesi*, *İmkânsızın Şarkısı*, *Sınırın Güneyinde-Güneşin Batısında*, *Sahilde Kafka*, *Haşlanmış Harikalar Diyarı ve Dünyanın Sonu*, *1Q84*, *Renksiz Tsukuru Tazaki'nin Hac Yılları*, *Koşmasaydım Yazamazdım*, *Uyku*, *Kadınsız Erkekler*, *Sputnik Sevgilim*, *Tuhaf Kütüphane*, *Karanlıktan Sonra*, *Fırın Saldırısı*, *Rüzgârın Şarkısını Dinle*, *Kumandanı Öldürmek*, *Doğum Günü Kızı*, *Mesleğim Yazarlık* ve *Dans Dans Dans* isimli kitapları Doğan Kitap tarafından yayımlandı.

Kadınsız Erkekler

DOĞAN KİTAP
ÖRNEKTİR

DOĞAN KİTAP TARAFINDAN YAYIMLANAN DİĞER KİTAPLARI

Sınırın Güneyinde, Güneşin Batısında	Sputnik Sevgilim
İmkânsızın Şarkısı	Tuhaf Kütüphane
Zemberekkuşu'nun Güncesi	Karanlıktan Sonra
Sahilde Kafka	Fırın Saldırısı
Yaban Koyununun İzinde	Rüzgârın Şarkısını Dinle
Haşlanmış Harikalar Diyarı ve Dünyanın Sonu	Kumandanı Öldürmek
1Q84	Doğum Günü Kızı
Koşmasaydım Yazamazdım	Mesleğim Yazarlık
Renksiz Tsukuru Tazaki'nin Hac Yılları	Dans Dans Dans
Uyku	

KADINSIZ ERKEKLER

Orijinal adı: Onna Noinai Otokotachi

© Haruki Murakami, 2014

Koi Suru Zamuza © Haruki Murakami, 2014

Yazan: Haruki Murakami

Japonca aslından çeviren: Ali Volkan Erdemir

Yayın hakları: © Doğan Egmont Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.

Yayın hakları Curtis Brown Group Limited ile çalışan ICM Partners ("ICM") aracılığıyla alınmıştır.

1. baskı / Ocak 2016

24. baskı / Eylül 2020 / ISBN 978-605-09-3097-9

Her 2000 adet bir baskı olarak kabul edilmektedir.

Sertifika no: 11940

Kapak tasarımı: Geray Gençer

Baskı: Ana Basın Yayın Gıda İnş. San. Tic. A.Ş.

Mahmutbey Mah. Devekaldırımı Cad. 2622 Sk.

Güven İş Merkezi, No: 6/13 Bağcılar - İSTANBUL

Tel: (212) 446 05 99

Sertifika no: 20699

Doğan Egmont Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.

19 Mayıs Cad. Golden Plaza No. 3, Kat 10, 34360 Şişli - İSTANBUL

Tel. (212) 373 77 00 / Faks (212) 355 83 16

www.dogankitap.com.tr / editor@dogankitap.com.tr / satis@dogankitap.com.tr

Kadınsız Erkekler

Haruki Murakami

DOĞAN KİTAP
ÖRNEKTİR

Çeviren: Ali Volkan Erdemir

İçindekiler

Drive My Car.....	11
Yesterday	47
Bağımsız Organ.....	81
Şehrazad	115
Kino.....	143
Âşık Samsa.....	179
Kadınsız Erkekler	205

DOĞAN KİTAP
ÖRNEKTİR

Drive my Car*

Kafuku bugüne değin defalarca kadın sürücülerin arabalarına binmişti ve onun gözünde kadınların araba kullanma tarzları kabaca ikiye ayrılıyordu: Ya aşırı gözükara ya da fazlasıyla dikkatli. İkinci gruptakiler, ilkinde göre –bu duruma şükretmek lazım gerçi– daha çoktu. Genelde kadın sürücülerin daha özenli ve dikkatli araba kullandıkları söylenebilir. Özenli ve dikkatli araba kullanıyor olmalarından şikâyet etmek akıldışı olur elbette. Yine de böyle araba kullanmak bazen diğer sürücülerini çileden çıkarabilir.

Öte yandan, “gözükara grup”taki kadın sürücülerin çoğunluğunun, “Ben araba kullanmakta çok iyiyim” şeklinde bir inanışları olduğu görülür. Çoğu zaman da, aşırı dikkatli araç kullanan kadınlarla dalga geçer, onlar gibi araba kullandıkları için kendileriyle övünürler. Ne var ki bu kadınların büyük kısmı, şerit değiştirirken çevrelerindeki sürücülerin derin derin iç çektiklerini ya da aniden fren pedalına yüklenip kendileri için pek de övgü dolu olmayan şeyler söylediklerini fark etmezler.

Kuşkusuz bu iki gruba da girmeyen kadınlar da vardır. Fazla gözükaralık yapmadan veya aşırı dikkatli davranmadan araba süren kadınlar. Kafuku, becerikli kadın sürücülere de rastlamıştı ama yan koltukta otururken her neden-

* Beatles şarkısı. Şarkının akışına göre “Şoförüm olabilirsin” anlamına gelir. Eski bir *blues* tabiri olarak “seks yapmak” anlamını da içerir. (ç.n)

se onların bile gerildiğini hissederdi. Somut nedenini anlamasına da, yanına oturduğu kadın sürücünün “huzursuzluğu” Kafuku’yu da etkiler, bir türlü rahat edemezdi. Ya boğazı kurur ya da sessizliği bozmak için sıkıcı konuşmalar yapmaya başlardı.

Erkek sürücüler arasında da usta olanlar kadar olmayanlar da vardır şüphesiz. Ancak erkeklerin çoğu araba kullanırken, kadın sürücülerde olduğu gibi yanındakine gerginliğini hissettirmezler. Öte yandan bu, onların rahat oldukları anlamına da gelmez. Aslında çok huzursuz hissediyor bile olabilirler. Dikkatlerini araba kullanmaya verirken, bir yandan da havadan sudan konuşarak duruma göre hareket ederler. O anki gerginlik hissi ile genel ruh hallerini –muhtemelen bilinçsizce– birbirinden ayrı tutarlar. Kafuku, kadın ve erkek sürücüler arasındaki bu farkın neden kaynaklandığını bilmiyordu.

Günlük yaşantısı içinde kadın-erkek ayrımı yapan biri değildi. Kadınlarla erkeklerin yetenek konusunda farklı olmadıklarını düşünürdü. İş yaptığı kadınlarla erkeklerin sayısı eşitti ama Kafuku, kadınlarla iş yaparken kendini daha rahat hissederdi. Birlikte çalıştığı kadınlar genelde detaylara dikkat eden, iyi dinleyicilerdi. Ancak konu araba kullanmaya gelince, kadın sürücülerin arabasına bindiğinde, yanda direksiyonu tutan kişinin bir kadın olduğu gerçeğini göz ardı edemiyordu. Bu konudaki fikirlerini kimseyle paylaşmamıştı, başkalarına söz etmek için uygun bir konu olmadığını düşünüyordu çünkü.

Bu yüzden özel şoför tutmak istediğini söylediğinde, oto bakım-tamir servisi işletmecisi Oba genç bir kadın sürücü tavsiye edince, Kafuku’nun yüzünde pek de hoşnut olmadığını gösteren bir ifade belirdi. Oba, ona bakarak gülümsedi, *hislerini anlıyorum*, dermişçesine.

“Kakufu Bey, sizi temin ederim bu çocuğun araba kullan-

ma becerisine diyecek yok. En azından kendisiyle bir kez görüşün derim, tabii isterseniz?”

“Peki. Sen öyle diyorsan” diye yanıtladı Kafuku. Acilen bir soföre ihtiyacı vardı ve Oba da güvenilir bir adamdı. Birbirlerini on yıldır tanıyorlardı. Fırça gibi saçları vardı Oba’nın, görüntüsü de küçük bir canavarı andırıyordu, ama konu araba olduğunda, Kafuku onun aklına uymakla hiç yanılmamıştı.

“Her ihtimale karşı rotbalans ayarına son bir bakmak istiyorum. Bir sıkıntı çıkmazsa iki gün sonra, öğleden sonra saat ikide arabayı tastamam hazır durumda teslim ederim. Onu da buraya çağırırım. Etrafta bir deneme sürüşüne çıkmaya ne dersiniz? Memnun kalmayacak olursanız, lütfen söyleyin. Kabalık etmiş olmazsınız.”

“Kaç yaşlarında?”

“Yanılmıyorsam yirmili yaşlarının ortalarındadır. Hiç sormadım” diye yanıtladı Oba. Sonra bir an yüzünü buruşturdu, “Az önce de dediğim gibi, sürücülüğünde hiç sıkıntı yoktur ama...”

“Ama?”

“Aması, nasıl desem, bazı tuhaf yanları vardır.”

“Ne gibi?”

“Suskun biri ama konuşunca da pek patavatsız olabilir, çok da sigara içer” diye yanıtladı Oba. “Karşılaşınca göreceksiniz, öyle cazibesi olan kızlardan değil. Neredeyse hiç gülümsemez. Dahası, açıkça söylemek gerekirse, biraz *kaba sabadır*.”

“Bunlar sorun değil. Çok güzel olursa bu sefer de ben rahat hissedemem, tuhaf dedikodular çıksın istemem.”

“Bu durumda o tam da aradığınız kişi.”

“Her neyse, iyi bir sürücü olduğu kesin ama, değil mi?”

“Ona hiç şüphe yok. Sadece *bir kadına göre* iyi değil, sahiden iyi bir sürücü.”

“Şimdi ne iş yapıyor peki?”

“Hımm, pek emin değilim. Markette kasiyerlik, kargo şir-

ketinde şoförlük gibi yarı zamanlı işler yaparak yaşamını idame ettiriyor olsa gerek. Daha iyi fırsatlar çıktığında hemen bırakabileceği türden işler. Bir tanıdığım aracılığıyla ulaştı bana, ama benim de maddi durumum pek parlak olmadığından yeni bir eleman çalıştırmak gibi bir lüksüm yok. Bazen, ihtiyacım olunca çağırıyorum, o kadar. Ama bence sağlam bir çocuk. Hiç değilse ağzına tek bir damla bile içki koymuyor.”

İçki sözünü duyan Kafuku'nun yüzü asıldı. Sağ elinin parmakları kendiliğinden dudağına uzandı.

“İki gün sonra, öğleden sonra ikide görüşelim” dedi Kafuku. Kızın suskun, konuştuğunda patavatsız ve cazibesiz oluşu ilgisini çekmişti.

İki gün sonra, öğleden sonra saat ikide sarı Saab 900 Convertible'in tamiri tamamlanmıştı. Sağ tamponundaki hafif göçük düzeltilmiş, üzerinde tek bir iz kalmayacak şekilde itinayla boyası yapılmıştı. Motor kontrolden geçmiş, vites ayarı yapılmış, fren balatası ve silecekler yenileriyle değiştirilmişti. Yıkanmış, pasta cilasası atılmış, tekerlekleri parlatılmıştı. Oba'nın işi her zamanki gibi, eksiksizdi. Kafuku, Saab'ı on iki yıldır kullanıyordu, aracın kilometresi yüz bini aşmıştı. Tentesi de epey yıpranmıştı, sağanak yağışlı havalarda aralıklardan sızan suya dikkat etmek gerekiyordu. Bunlara rağmen şimdilik yeni araba almak gibi bir niyeti yoktu. Bugüne değin ciddi bir sıkıntı yaşatmamıştı; her şeyden önemlisi bu arabaya karşı özel bir sevgi besliyordu. Arabayı yaz kış demeden tentesi açık kullanmayı seviyordu. Kışın kalın bir palto giyip boynuna atkı doluyor, yazın ise başına bir şapka, gözüne de güneş gözlüğü takıp direksiyon başına geçiyordu. Şehir merkezindeki caddelerde keyifle vites değiştirerek arabayı sürüyor, kırmızı ışıktaki beklerken telaşsızca gökyüzünü izliyordu. Hareket eden bulutları, elektrik tellerine konmuş

kuşları seyrediyordu. Bu, yaşamının vazgeçilmez bir parçasıydı. Kafuku, Saab'ın çevresinde yavaş yavaş dolandı, yarış öncesi atını kontrol eden at sahipleri gibi, arabasını en ince ayrıntısına kadar inceledi.

Bu arabayı aldığı anda, karısı henüz hayattaydı. Sarı renk, onun tercihiydi. İlk yıllarda birlikte gezintiye çıkarlardı. Karısı araba kullanmadığından, direksiyon başına geçme görevi her zaman Kafuku'nundu. Sık sık uzak yolculuklara çıktıkları da olmuştu. İzu, Hakone ve Nasu gibi yerlere gitmişlerdi. Ama yaklaşık son on yıldır Kafuku hep tek başına binmişti arabaya. Karısının ölümünden sonra, birkaç kadınla ilişkisi olmuştu ama bir kez olsun bu kadınları yolcu koltuğuna oturtma fırsatı olmamıştı. İş için gerekli olan durumlar dışında şehir dışına da çıkmamıştı hiç.

“Ufak tefek arızalar çıkarabilir belki ama hâlâ rahatlıkla kullanılabilir” dedi Oba, iri bir köpeğin başını sever gibi arabanın kontrol panelini avucunun içiyle şefkatle okşarken. “Güven veren bir araba bu. O dönemde İsveç arabaları epey sağlam yapılmış. Elektrik sistemine dikkat etmek gerekiyor ama genel mekanizmasında hiçbir sorun yok. Büyük bir itinayla elden geçirdim.”

Kafuku gerekli belgeleri imzalayıp fatura detaylarıyla ilgili açıklamaları dinlerken, kız geldi. Boyu 1.65 kadardı, şişman değilse de geniş omuzlu ve yapılıydı. Ensesinin sağ tarafında zeytin büyüklüğünde oval bir morluk vardı, bunun görülmesinden bir rahatsızlık duymadığı da ortadaydı. Kapkara, gür saçlarını sanki kendine bir engel oluşturmasını diye toplamıştı. Hangi açıdan bakılırsa bakılsın güzel denemezdi, dahası Oba'nın dediği gibi soğuk bir görünümü vardı. Yanağında bir sivilcenin izi kalmıştı. Gözleri iriydi, belirgin gözbebeklerinin bir şekilde şüphe uyandıran derin bir rengi vardı. Gözleri büyük olduğundan bu renk de daha koyu görünüyordu. Kulakları geniş ve biraz da kepçeydi, sanki uzak bir yere yerleş-

tirilmiş antenlere benziyorlardı. Üzerine mayıs ayı için epey kalın görünen balıksırtı bir erkek ceket, altına da kahverengi pamuklu pantolon giymişti, ayağında ise Converse marka siyah spor ayakkabısı vardı. Ceketin altından uzun kollu beyaz tişörtü görünüyordu; göğüs kafesi oldukça genişti.

Oba, onu Kafuku'yla tanıştırdı. Kız adının Misaki olduğunu söyledi. Misaki Vatari.

“Misaki, *hiragana* ile yazılıyor. Gerek duyarsanız özgeçmişimi hazırlamıştım...” dedi iddiasız bir ses tonuyla.

Kafuku başını hayır anlamında salladı, “Şimdilik özgeçmişin lüzumu yok. Vitesli araba kullanabiliyorsun, değil mi?”

“Vitesli araba severim” dedi soğuk bir ses tonuyla. Sanki kendinden emin bir vejetaryene, “Marul yiyor musun?” diye sorulmuşçasına.

“Araba oldukça eski, navigasyon cihazı da takılı değil...”

“Gerek yok zaten. Bir süre kargo dağıtım işi yapmıştım. Şehir merkezinin haritası aklımda.”

“O zaman etrafta kısa bir deneme sürüşüne çıkalım mı? Hava güzel, tenteyi açalım.”

“Nereye gideceğiz?”

Kafuku kısa bir süre düşündü. Şu an buldukları yer Şinohaşi yakınlarındaydı. “Tengenci kavşağından sağa sapıp Meici Market’in altındaki otoparka park edelim, orada küçük bir alışveriş yapayım. Sonra Arisugava Parkı yönündeki yokuştan devam edip Fransa Büyükelçiliği'nin önünden geçerek Meici Caddesi'ne devam edelim. Sonrasında buraya döneriz.”

“Anladım” dedi kız. Güzergâhı teyit etme gereği duymadı bile. Oba'dan arabamın anahtarını aldı, koltuğun pozisyonunu ve aynayı hızlı bir şekilde ayarladı. Nerede hangi düğme var, hepsini biliyor gibiydi. Debriyaja basıp vitesi denedi. Ceketinin iç cebinden çıkardığı yeşil camlı Ray-Ban marka güneş gözlüğünü taktı. Sonra Kafuku'ya dönüp başını hafifçe öne eğerek onay verdi. Bu, *hazırlık tamam*, demektir.

Oto teybe bakarak, “Kasetçalar mı?” dedi mırıldanır gibi.

“Kasetleri severim” dedi Kafuku. “CD’den daha rahat kullanımı. Replik tekrarı da yapabiliyorum.”

“Uzun zamandır görmemiştim.”

“Benim araba kullanmaya başladığım dönemde *8-track* kullanılıyordu” dedi Kafuku.

Misaki bir şey söylemedi ama duruşundan *8-track*’in nasıl bir şey olduğunu bilmediği anlaşılıyordu.

Oba’nın da kefil olduğu üzere, kız mükemmel bir şofördü. Sürüşü akıcı ve kontrollüydü; yol kalabalıktı ve kırmızı ışıkta sıkça durup kalkmalarına rağmen Kafuku onun motorun devrini sabit tutma gayretini ancak gözlerindeki hareketten anladı. Gözünü kapattığında vites değişimini fark etmiyordu bile, ancak motorun sesindeki değişim kulağına geldiğinde anlıyordu bunu. Gaz pedalı ve frene basışı da yumuşak ve ölçülüydü. En çok memnun olduğu şey ise, kızın araba kullanırken son derece rahat olmasıydı. Araba kullanmadığı zaman daha gergindi, demek ki araba kullanırken gerginliği gidiyordu. Soğuk yüz ifadesi biraz yumuşuyor, bakışlarına bir sıcaklık geliyordu. Kendisine bir şey sorulmadığı takdirde ağzından tek bir söz çıkmıyordu.

Kafuku bu durumu hiç sorun etmedi. Kendisi de sıradan sohbetlerde pek becerikli sayılmazdı. Dostlarıyla anlamlı sohbetler etmekten hoşlanmıyor değildi, ancak bu sohbetler dışındayla hiç konuşulmaması onu daha çok memnun ediyordu. Yan koltuğa gömülmüş, geçtikleri caddeleri boş bakışlarla seyrediyordu. Direksiyon başında olmaya alışkın olan Kafuku için yan koltukta oturarak caddeleri seyretmek yeni bir tecrübeydi.

Trafiğin yoğun olduğu Gayennişi Caddesi’nde birkaç kez paralel park etmesini istedi, kız her seferinde beceriyle, düzgün bir şekilde üstesinden geldi. Çabuk kavrayan biriydi. Refleksleri de kuvvetliydi. Kırmızı ışıktaki uzun bekleyişler sırasında kız sigara içti. Marlboro içiyordu. Işık yeşile döner dön-

mez de sigarasını söndürüyordu. Araba hareket halindeyken sigara içmiyordu. İzmarite ruj izi çıkmamıştı. Tırnakları manikürlü değildi. Neredeyse hiç makyaj yapmamıştı.

“Birkaç şey sormak istiyorum ama...” dedi Kafuku, Arisugava Parkı dolaylarında.

“Buyurun, sorun” dedi Misaki Vatari.

“Araba kullanmayı nerede öğrendin?”

“Hokkaydo’da dağlık bir bölgede büyüdüm. On beş yaşımdan beri araba kullanırım. Arabasız bir yaşamın düşünülemediği bir yerdir orası. Benim köyüm bir vadide yer alır, pek gün ışığı almayan, yılın yarısına yakın zamanı yolları buz tutan bir yerdir. İstemeseniz bile sürücülüğünüz gelişir.”

“Ama dağda paralel park etme alıştırması yapılamaz, değil mi?”

Genç kadın bu soruyu yanıtlamadı. Cevap verilmesi gerekmeyen, lüzumsuz bir soru olarak görmüş olmalıydı.

“Neden acilen bir şoföre ihtiyacım olduğunu Oba Bey söyledi mi?”

Misaki, dümdüz ileriye bakarak hafif bir aksanla yanıtladı, “Kafuku Bey bir oyuncu, haftada altı gün sahneye çıkıyor. Tiyatroya kendi arabasıyla gider. Metro ya da taksi tercih etmiyor çünkü arabada repliklerini prova eder. Ama geçenlerde az hasarlı bir trafik kazasına neden olduğundan, ehliyetine el konuldu. Biraz alkollüymüş ve görme bozukluğu teşhis edilmiş.”

Kafuku, başıyla onayladı. Sanki kendi rüyasını bir başkasının ağzından dinler gibiydi.

“Polis göz doktoru muayenesine yönlendirdi, glokom belirtisi ortaya çıktı. Görüş alanımda kör nokta varmış. Sağ köşede. O güne dek hiç mi hiç fark etmemiştim.”

Alkol oranı pek yüksek çıkmadığından alkollü araç kullanıldığı gizli tutulabilmişti. Medyaya da sızmamıştı. Ancak, bağlı olduğu ajans görme bozukluğunu önemsemi. Sağ taraftan

HARUKİ

Bir kadını yitirmek, tüm kadınları yitirmek demek...

Bir gün sen de kadınsız erkeklerden olacaksın. O gün en ufak bir uyarı, küçücük bir ipucu vermeden; önsezi olarak hissettirmeden ya da içine doğmadan; kapını çalmadan, hiç beklemediğin bir anda seni bulacak. Bir köşeyi döndüğünde, aslında çoktan oraya varmış olduğunu anlatacaksın. Geriye dönmek mümkün olmayacak.

Bir kadının özlemini çeken, yasını tutan; bir kadın tarafından aldatılmış, terk edilmiş olmanın acısıyla yaşayan, aşkla kendinden vazgeçen erkeklerin öyküleri... Haruki Murakami'den aşka ve kadınlara yazılmış yedi ağıt...

